

244 Mei

Van 28 februari springt dat hier ineens naar 1 mei.

Waar zijn die maanden maart en april dan gebleven?

Vakantie?

Ja en neen.

Het was echt de bedoeling om elke dag een verhaal te schrijven,
maar er gebeurde iets vreemds.

Ik kreeg een nare ziekte:

pijn aan mijn inspiratie.

Ik had niet veel zin om flauwe kul te schrijven.

Dus ik dacht: dan maar even niet.

Twee maanden schreef ik geen verhaaltjes meer.

Ik wilde dat mijn batterij weer vol kon worden.

Ik heb er niets aan gedaan,

ik bedoel: die batterij opladen.

Het kwam vanzelf terug: die inspiratie.

Ik ben nu klaar om weer te gaan schrijven.

Gelukkig vroegen ondertussen enkele mensen:

waar blijven de verhaaltjes?

Ben je gestopt met schrijven?

Mijn antwoord: komt goed. Even geduld.

Dus hier ben ik weer.

In mei legt iedere vogel een ei

(behalve de koekoek en de griet,

die leggen in de meimaand niet)

maar dat wist je natuurlijk al lang.

Ben ik dan van plan om iedere dag een ei te leggen?

Neen, maar wel een verhaaltje.

Elke dag weer wat anders.

Het leggen van eieren laat ik aan de vogels en aan de kippen.

En mijn vijf kippen, die kunnen er wat van:

ze zijn druk met het leggen van de eieren.

En telkens ze erin slagen om een ei te leggen,

schreeuwen ze het uit: "Tok tok, kakel kakel,

kijk toch eens, weeral een ei".

Bij mij gaat dat net iets anders:

ik kan het moeilijk gaan uitroepen op straat:

"Hallo hallo, lees lees, zie zie,

surf surf, vlug vlug!"

De mensen zouden denken: een zot.

Ik hoop en bid,

dat God aan mij mooie dingen laat zien

en fijne dingen mag meemaken.

Ik wil ze graag in verhaaltjes gieten.

Ken je dat Italiaanse lied "El coucou"?

Ik zet het wel in het Nederlands:

"De winter is nu verre,

april is weer voorbij.

De mei is weer gekomen.

Nu zingt de koekoek blij.

Koekoek, koekoek,

april is weer voorbij.

De mei is weer gekomen,

nu zingt de koekoek blij."

Het liedje vertelt er wel niet bij dat die koekoek

een deugniet is.

Zelfs een koekoeksjong is heel stout.

Maar dat is weer een ander verhaal.

© Tonny Appermont

245 Zandkunst

Heb je al gehoord van zandkunst?

De zandkunstenaar tekent met zand

op een lichtbak.

Boven de lichtbak hangt een camera.

Die filmt de zandkunstwerken

van de zandkunstenaar.

De mensen in de zaal kunnen op een scherm

zien welke prachtige zandschilderijen

de zandkunstenaar te voorschijn tovert.

Het gaat heel snel: de zandkunstenaar strooit zand,
met zijn vingers maakte hij met dat zand mensen,
dieren, landschappen, alles wat hij wil.

Mensen in de zaal, die het voor het eerst meemaken,
zijn stomverbaasd.

Mensen die voor de zoveelste maal
een voorstelling meemaken,
zijn nog steeds verbaasd.

Wat krijgen we nu weer te zien?

Wat schudt de zandkunstenaar nu weer uit zijn mouw?

Als de zandkunstenaar erin slaagt
dat de mensen een traan wegpinken,
is hij zeer gelukkig.

Hij wil immers de mensen beroeren met zijn kunst.

De zandkunstenaars werken altijd gelijktijdig
met vertellers en met mooie muziek.

Terwijl de verteller vertelt,
komen de zandschilderijen te voorschijn.

Terwijl de muziek weerklinkt,
dansen de zandkorreltjes in het rond.

Mocht je het nog nooit meegemaakt hebben
en de zandkunstenaar komt in je buurt,

dan kan ik je maar één gouden tip geven:
ga kijken.

In één van de Bijbelverhalen lees je
dat de Here Jezus met zijn vinger
in het zand schreef.

Wat hij schreef, staat er niet bij.

Ze brachten een vrouw,
die verkeerde dingen had gedaan
bij de Here Jezus en ze wilden
dat Jezus die vrouw zou veroordelen.

Maar... Je leest het zo in de Bijbel:

De wetsleraren en de farizeeën
hoopten dat Jezus iets strafbaars zou zeggen.

Want dan konden ze hem aanklagen.

Maar Jezus boog zich voorover
en schreef met zijn vinger in het zand.

De wetsleraren en de farizeeën
bleven hun vraag herhalen.

Toen keek Jezus op en zei:

"Wie van jullie heeft nooit
iets verkeerd gedaan?"

Die moet als eerste een steen
naar de vrouw gooien."

Daarna boog Jezus zich opnieuw voorover

en schreef weer met zijn vinger in het zand.
Toen liepen de mensen één voor één weg,
de leiders van het volk het eerst.

Zo zie je maar dat Jezus ook een beetje
een zandkunstenaar is.

Hij gebruikt het zand om een boodschap
te vertellen.

Ik vind het heel straf.

© Tonny Appermont

246 Pauze

Als je aan kinderen vraagt,
wat ze het leukste moment van de dag vinden,
dan krijg je veel verschillende antwoorden:

rekenen,

als de juf een verhaal vertelt,

knutselen,

zwemmen,

lezen,

de speeltijd!

De pauze dus.

Tijdens de pauze kun je even gaan plassen.

Tijdens de pauze kun je nog vlug iets zeggen

tegen je maatje,
een afspraak maken,
kijken of er een bericht is binnengekomen,
even lucht happen,
of even voetballen.

De pauze is echt nodig,
want je kunt je niet de ganse tijd concentreren.
Even bewegen, even iets anders doen.
Ik hou ervan om naar een concert te gaan.
En als het concert lang duurt,
dan is er gegarandeerd een pauze tussenin.
En maar goed ook.
Je zou anders veel te lang aan één stuk door
moeten zitten op je stoel.

De pauze mag echter niet te lang duren.
Want dan krijg je het werk niet af.
Of de pauze wordt vervelend.
En dat is de bedoeling niet.

Eigenlijk is een pauze een hele korte vakantie.
Van enkele minuten.
Genieten maar dus.

En als je ze nu nog eens vragen:

welk is het leukste moment van de dag op school...

wat ga je antwoorden?

Pauze?

Ik denk het ook.

Je mag die pauze ook speeltijd noemen.

Natuurlijk.

© Tonny Appermont

247 Corrie

Corrie is een meisjesnaam.

Toch kende ik vroeger een man, die Corrie heette.

Echt waar.

Deze "meneer" Corrie ligt al lang in zijn graf.

En Corrie's die ik achteraf heb leren kennen,

waren echter allemaal meisjes.

Er is een heel beroemde Corrie.

Veel mensen hebben haar bewonderd.

Veel mensen hebben haar film gezien.

Veel mensen hebben naar haar verhalen geluisterd.

Veel mensen hebben haar boeken gelezen.

Ik spreek er vandaag over omdat er in Nederland

begin mei (4 en 5 mei) dodenherdenking en

het bevrijdingsfeest herdacht worden.

De tweede wereldoorlog eindigde in 1945,
al heel lang geleden dus,
maar toch moet iedereen weten
wat er allemaal gebeurd is in die oorlog.

Corrie ten Boom zat lange tijd
in een concentratiekamp,
samen met haar zus Betsy.

Waarom ze in een kamp zaten?

Ze hadden Joden geholpen door hen
een schuilplaats aan te bieden.

De tijd die ze doorbrachten
in het concentratiekamp,
was verschrikkelijk.

Corrie en Betsy bleven de Here Jezus trouw,
ook in de hel van het concentratiekamp.

Ze voelden Gods liefde in de moeilijkste dagen.

Betsy stierf in het concentratiekamp,
totaal uitgeput.

Corrie geraakte er uiteindelijk wel
levend uit.

Na de oorlog vertelde Corrie haar verhaal
in het boek "De Schuilplaats".

(Het boek werd later verfilmd).

Heel mooi en ontroerend.

Corrie gaf prachtige getuigenissen,

want ze geloofde in een groot en machtig God.

Ze werd geboren op Goede Vrijdag

en ze stierf 91 jaar op haar verjaardag.

Krijg je ooit een boek te pakken van

Corrie ten Boom?

Zeker lezen!

© Tonny Appermont

248 Doorlichting

Vroeger wist geen kat wat het was.

Nu weet zelfs een klein kind het al.

O ja, in onze school was "doorlichting".

Ging het licht dan uit?

Of was er niets mis met het licht?

Liep het licht door?

"Neen, neen, er kwamen enkele mensen in onze school.

Twee dames en een meneer.

Of: twee meneren en een dame.

Of: twee meneren en twee dames."

"En wat kwamen die meneren en die dames dan doen?"

"Ze kwamen doorlichten."

"Kwamen ze kijken of het licht nog werkte?"

"Welnee, ze kwamen kijken of onze juffen en meesters hard werken.

En of de kinderen genoeg leren op school."

"En leer jij veel op school?"

"De hele dag.

We lezen en schrijven, we rekenen, we zingen, we tekenen en knutselen.

We leren over de wereld. We turnen en we zwemmen.

We leren over de bijbel en over de Here God."

"En kun jij goed lezen en schrijven?

Ken jij de tafels?"

"Reken maar!"

"Dus jij vindt het niet nodig dat die meneren en dames komen doorlichten."

"Van mij moet het niet.

Bovendien loopt onze juf er wat zenuwachtig bij.

En ook de directeur.

Ik vraag me af waarom het allemaal nodig is."

"Duurt dat lang, zo een doorlichting?"

"Wel een week.

En ik hoop dat onze school een goed rapport krijgt."

Zou de Here God ons ook "doorlichten"?

Krijg je een rapport van God?

Wist je al dat de Here God alles van je weet?

Je kunt voor Hem niets verbergen.

Gelukkig houdt Hij van je.

En vindt Hij het fijn als je je hart helemaal aan Hem geeft.

Mensen, die Jezus liefhebben,

hoeven geen schrik te hebben.

Jezus stierf voor elke zonde.

Als je dan doorgelicht wordt, is elke zonde weg.

Alleen het goede blijft over.

En weet je wat je dan krijgt?

Een goed rapport.

Je mag overgaan naar "de hemel".

© Tonny Appermont

249 L

Heb jij al een L gezien op de achterrait van auto's.

Een witte L (hoofdletter L) op een blauwe achtergrond.

Zo weet iedereen:

hier leert iemand auto rijden

en

let alstublieft op en heb geduld:

in deze auto kan er nog van alles misgaan.

Dat komt omdat de bestuurders nog slechts een voorlopig rijbewijs hebben.

Ze moeten nog leren goed rijden.

Als zij het rijden onder de knie hebben,

mogen zij een rijexamen doen

en als zij hierin slagen,

krijgen ze een rijbewijs.

Dan hoeven ze L niet langer tegen de achterrait te kleven.

Wie met een L rijdt,

mag niet rijden zonder een begeleider.

Zo kan de begeleider tips geven en helpen in nood.

Wie met een L rijdt,

mag niet rijden gedurende de weekendnachten:

veel te gevaarlijk.

Wie met een L rijdt,

mag niet rijden in het buitenland.

Wie met een L rijdt,

mag geen druppel alcohol drinken,

als hij/zij achter het stuur kruipt.

O ja, die L krijg je pas,

nadat je geslaagd bent in een "theoretische proef."

Je moet dus de verkeersregels goed kennen.

Je mag hooguit drie jaar met een L rijden,

dan vervalt je voorlopig rijbewijs, moet je terug

een "theoretische proef" doen en kan je weer gaan oefenen.

De meeste mensen halen echter binnen de drie jaar

hun "praktische proef".

Ze laten zien aan de examinerator

dat ze goed met hun auto overweg kunnen.

Dat ze geen gevaar op de weg zijn.

Goed gedaan!

Je mag nu alleen rijden.

Maar voorzichtig zijn hoor!

Leven is ook moeilijk.

Tenminste als je op een goede manier wilt leven.

Veel mensen weten niet waarom ze leven.

En niet waar ze eigenlijk vandaan komen.

En waar ze naartoe gaan na hun dood.

Nochtans is het niet zo moeilijk.

Natuurlijk vind je het antwoord niet in het verkeersreglement.

Ook niet in de rijkschool.

Wel bij Jezus zelf.

Dus, lees gewoon in de Bijbel.

Ga naar een evangelische eredienst.

Waar Jezus centraal staat.

En je komt er wel achter hoe het moet.

Jezus is immers het "Leven."

© Tonny Appermont

250 Wandel

Ik ga zo graag op wandel,

op wandel langs de zee.

Daar wieken witte meeuwen,

naar stranden over zee.

Ver is het doel, de weg nabij.

Open de kim, en maak me vrij.

Wandelen, ja ja wandelen,

ja ja wandelen, ja ja ja wandelen jochei.

Wandelen, ja ja wandelen,

ja ja wandelen, ja ja ja wandelen jochei.

Ik ga zo graag op wandel,

op wandel door de hei.

Dan wil ik reizen, reizen,

de purp'ren kim voorbij.

Ver is het doel, de weg nabij.

Open de kim, en maak me vrij.

Wandelen, ja ja wandelen,

ja ja wandelen, ja ja ja wandelen jochei.

Wandelen, ja ja wandelen,

ja ja wandelen, ja ja ja wandelen jochei.

Ik ga zo graag op wandel,

op wandel over 't land.

Op alle verre wegen,

vind ik mijn vaderland.

Ver is het doel, de weg nabij.

Open de kim, en maak me vrij.

Wandelen, ja ja wandelen,

ja ja wandelen, ja ja ja wandelen jochei.

Wandelen, ja ja wandelen,

ja ja wandelen, ja ja ja wandelen jochei.

Veertig jaar geleden heb ik dit liedje begeleid

op de contrabas.

Het was een liedje, dat op muziek werd gezet

door Armand Preud'homme.

(De componist van de Stille Kempen).

Ik vond het een prachtig liedje.

De opname heb ik nog.

Er werd immers een LP van gemaakt.

Dat is een langspeelplaat.

Op die LP kwamen een twintigtal Vlaamse liedjes,

ondermeer "Wandelen".

Ik leerde aan de kinderen een ander wandel-liedje:

Wandel met Jezus,

Wandel heel de Weg, wandel heel de dag.

Wandel met Jezus,

Wandel met Jezus alleen.

Wandel in het zonlicht, wandel in de schaduw,

wandel heel de Weg, wandel heel de dag.

Wandel in het zonlicht, wandel in de schaduw,

wandel met Jezus alleen.

Ook een mooi lied, vind je niet?

Welk wandelen het mooist is?

Wandelen in de natuur, wandelen in het land,

wandelen met Jezus?

Je kent mijn antwoord.

Natuurlijk moet je wandelen met Jezus.

Maar vergeet zeker niet te wandelen in het bos.

Goed voor je botten!

© Tonny Appermont

251 Pieters

Sommige families betekenen veel voor hun omgeving.

Dat komt omdat die families zich niet wegstoppen achter hun muren.

Ze willen graag dingen doen voor andere mensen.

Ze willen graag dingen doen met andere mensen.

Ze willen graag dat hun buurt "leeft".

In Diepenbeek kent iedereen de familie Pieters.
Het was papa Jos, die de aanstoker hiervan was.
Jos maakte graag muziek.
Jos schreef graag verhalen, studies, boekjes.
Jos maakte graag contact met mensen.
Dus had je het zaakje aan het rollen.
Jos zorgde voor een schoolkoor, een schoolorkest,
een muziekschool, een harmonieorkest,
zingende en musicerende kinderen,
een musicerende vrouw,
een musicerend huishouden.
Duizenden nootjes zette hij op papier,
zodat ook anderen ze konden spelen.
Hij maakte zelf leuke melodietjes, dirigeerde, speelde viool...
En als leraar Nederlands wilde hij graag nieuwe dingen uitproberen.
Dus werden er boekjes gedrukt van zijn hand.
En de Diepenbeekse verhalen (sagen, etc.) werden te boek gesteld.

Jammer genoeg blijven grote mannen ook niet leven.
Maar als ze er niet meer zijn, durft men wel eens terug te komen
op de verwezenlijkingen van de persoon in kwestie.

Ik mocht erbij zijn op de "Jos Pieters-avond".
En ik genoot van de eerste toespraak tot de laatste,
van de leuke toneeltjes en vertelsels,

van de prachtige muzikale pareltjes die werden opgevoerd.

Met dankbaarheid denk ik terug aan de ontmoetingen,

die ik had met Jos en met zijn vrouw.

Het waren stuk voor stuk ontmoetingen om nooit te vergeten.

Op hun beurt krijgt één van mijn kinderen nu les van de oudste zoon

van Jos en krijgen twee van mijn kinderen pianoles van de schoondochter

van Jos.

Wat ik ervan vind?

Ik vind het allemaal super.

Ik hoop dat jij ook wat zult betekenen:

voor je papa en mama, voor je broertjes en zusjes,

voor je klasgenootjes, voor je vriendjes.

Natuurlijk kunnen we nooit tillen aan de Here Jezus.

Hij verandert nog steeds mensenlevens,

ook al stierf hij tweeduizend jaar geleden.

Maar dat is een heel ander verhaal.

© Tonny Appermont

252 Getrouwd

Gisterenavond was ik op wandeling.

Met de hond.

De hond vond het prachtig.

Ik ook.

De hond plaste tegen heel veel boompjes.

Ik niet.

De hond keek en zag allerlei dingen.

Ik keek en zag allerlei dingen.

We keken allebei, maar we zagen andere dingen.

Jullie snappen het natuurlijk.

De hond heeft andere interesses dan ik.

Zo kwam ik een ouder koppel tegen.

De hond interesseerde zich niet in ons gesprek.

Maar hij moeide zich ook niet.

Hij liet ons met rust.

En ik kon op mijn gemak vragen:

"Hoe gaat het jullie.

Jullie zien er goed uit."

"Morgen zijn we 59 jaar getrouwd.

We vieren het volgend jaar.

Als God belieft.

Want 60 jaar, dat is toch diamant."

Zo is het.

Ik dacht bij mezelf:

"Is dat nu al 9 jaar geleden

dat deze mensen hun gouden bruiloft vierden?"

Ik zie de paarden met de koets nog voorbij stappen.

"En hoe gaat met de gezondheid?"

"Goed hoor. We nemen het dag per dag.

We zijn blij als het goed gaat.

Maar we zijn ook blij als het iets minder is.

We zijn blij dat we nog leven.

We zijn blij dat we nog samen zijn."

Christ en Colette,

zo heet ons koppel,

is een voorbeeld voor velen.

Optimist tot in de kist!

En geloven dat er daarna nog iets komt.

Iets heel moois!

Ik gun het hen van harte.

Een huwelijk dat stand houdt,

tot de dood ons scheidt,

dat is mooi.

Jezus zegt:

"Ik ben de bruidegom,

de gemeente is de bruid.

We zullen ooit samen zijn.

Voor altijd."

Ik wil er graag bij zijn.

Ik zal er bij zijn.

Maranatha!

© Tonny Appermont

253 Strafstudie

Ik voel me vandaag als een cipier.

Weet jij wat een cipier is?

Dan vind ik dat heel knap hoor.

Weet je het niet? Dan leg ik het je uit.

Als mensen is uitsteken wat niet kan,

kan het zijn dat ze in de gevangenis terecht komen.

De gevangenen worden opgesloten

en ze zijn hun vrijheid kwijt.

Sommige gevangenen worden gedurende lange tijd opgesloten.

Wel dertig jaar.

En er zijn er die levenslang worden opgesloten.

Niet leuk, als je het mij vraagt.

De gevangenen worden bewaakt door bewakers.

Gevangenisbewakers.

Maar daar heeft men dus een ander woord voor:

een gevangenisbewaker is een cipier.

Ik voel me vandaag als een cipier.

Voor mij zitten een aantal jonge gasten straf te schrijven.

Da komt omdat ze dingen hebben gedaan die niet konden:
drie keer te laat komen in de school,
de school verlaten hebben,
en meer van die dingen.

Gevolg: strafstudie.

Jammer. Als ze steeds op tijd waren gekomen,
als ze de school niet hadden verlaten,
als ze geen verkeerde dingen hadden gedaan,
dan zouden ze nu lekker thuis zijn.

Niets van dus.

Leuk is zo een strafstudie niet.

Maar dat is ook de bedoeling.

Hopelijk is het voor veel kinderen
de eerste en de laatste keer
dat ze in de strafstudie zitten.

Het is stil, het is saai,

sommigen krijgen pijn in hun hand van al dat schrijven.

In de Bijbel lees je dat er een cipier Jezus leerde kennen.

Dat kwam omdat er twee gevangenen,

Paulus en Silas,

midden in de nacht begonnen te zingen:

mooie liederen.

De mannen zongen de liederen tot eer van God.

Alle medegevangenen luisterden.

Paulus en Silas waren in de gevangenis terecht gekomen,

omdat ze over Jezus hadden verteld.

Ze zaten in de gevangenis, ze hadden overal pijn,

want ze hadden pijnlijke zweepslagen gekregen.

Toch gingen ze zingen.

God luisterde naar de mooie lofzangen van zijn twee knechten.

Hij deed de gevangenis schudden,

zodat alle deuren open gingen.

De cipier zag het en wilde zelfmoord plegen.

Maar Paulus en Silas riepen:

"Doe uzelf geen kwaad!

We zijn er nog.

Niemand van de gevangenen is gevlucht."

De cipier wilde alles weten van het geloof.

"Stel uw vertrouwen in de Here Jezus,

en gij zult behouden worden."

De cipier deed het en

hij werd zelf een christen,

en samen met hem zijn huisgenoten.

Dit leuke verhaal vind je in het boek Handelingen

in de Bijbel.

De moeite om het eens helemaal te lezen!

© Tonny Appermont

254 Verslaafd

Heel veel mensen zijn verslaafd.

Bijvoorbeeld aan sigaretten.

Ze kunnen niet meer leven zonder sigaretten.

Het begon lang geleden.

Hij wilde "groot" zijn.

Kijk eens, ik rook!

Ha ha ha. Grappig hoor.

Nu kan hij niet meer zonder sigaretten.

Nochtans maken de sigaretten zijn longen kapot.

Nochtans zorgen de sigaretten dat hij steeds moet hoesten.

Nochtans zorgen de sigaretten voor bruine tanden.

Nochtans zorgen de sigaretten voor vieze lucht,
voor vuile gordijnen.

Nochtans zorgen de sigaretten voor een lege portemonnee.

Want sigaretten zijn ongezond.

Sigaretten stinken.

Sigaretten zijn duur.

Het gekke is,

wie niet rookt, wil helemaal geen sigaretten.

Hij vindt sigaretten vies.

Hij vindt dat sigaretten stinken.

Hij wil geen kapotte longen.

Hij wil zijn centen liever besteden aan andere dingen,

dan aan die domme sigaretten.

Je kunt verslaafd worden aan alcohol.

Je kunt verslaafd worden aan drugs.

Je kunt verslaafd worden aan games.

Je kunt verslaafd worden aan gokken.

Je kunt verslaafd worden aan TV kijken.

Je kunt verslaafd worden aan geld verdienen.

Je kunt verslaafd worden aan te veel eten.

Je kunt verslaafd worden aan te veel kopen.

Je kunt verslaafd worden aan van alles en nog wat.

Wie verslaafd is, is niet meer vrij.

Hij kan immers niet zonder ...

Heel erg.

Ben jij nergens aan verslaafd?

Heel fijn!

Zorg dat je nergens aan verslaafd geraakt.

Let wel:

je mag van de dingen genieten,

maar wie verslaafd is, geniet niet meer.

Hij heeft eigenlijk een afgod:

zijn verslaving.

En God wil niet dat je afgoden hebt.

Alle eer aan Hem;

Vraag Hem om je te helpen om fijn te leven.

In een fijn leven hoort verslaving niet thuis.

© Tonny Appermont

255 IJsheiligen

Ken jij de ijsheiligen?

Het zijn de volgende "heren":

Sint-Mamertus (11 mei)

Sint-Pancratius (12 mei)

Sint-Servatius (13 mei)

Sint-Bonifatius (14 mei)

Hebben die mannen iets met ijs te maken?

Zijn het de uitvinders van de ijslolly's?

Of van frisco's?

Hebben ze de diepvriezers uitgevonden?

Neen hoor.

Op de katholieke kalender staat elke dag

een andere "heilige" vermeld.

De "heiligen" van 11 tot 14 mei zie je hierboven.

Zij kregen de naam "ijsheiligen" omdat het

op 11, 12, 13 en 14 mei 's nachts kan vriezen.

Heel soms gebeurt dat.

Vanaf 15 mei vriest het 's nachts niet meer

de resterende tijd van de lente.

Ook in de zomer vriest het niet meer.

We moeten terug wachten op de vorst
tot eind oktober of zelfs nog later.

Dus de boeren en tuinders hoeven vanaf 15 mei
niet meer bang te zijn dat hun fruit,
hun plantjes, hun zaadjes, hun bloemen
bevriezen, ook niet als ze als ze buiten staan.

Kunnen er nog koude nachten komen?

Ja zeker, maar dan toch "boven nul".

Ik ben blij dat God de stekker uit Zijn diepvrieskast
trekt, ook 's nachts.

Enfin, tenminste in België.

Want het gaat over ons land.

Op de Noordpool en op de Zuidpool
vriest het vrijwel altijd.

Bovenop hoge bergtoppen blijft de sneeuw altijd liggen.

Het is "eeuwige sneeuw".

Brrr...

Neen, ijsheiligen, voor mij hoeven ze niet te blijven.

Dat ze maar vlug ophoepelen!

© Tonny Appermont

256 Pasen

We zijn in het eerste leerjaar.

De juf schrijft op het bord: "Pasen".

Wie kan met dat woord een zin maken?

Erik steekt zijn hand op.

De juf wacht.

Nu steekt ook Sofie haar hand op.

De juf wacht nog.

De kinderen weten waarom de juf wacht.

De juf geeft de kinderen de tijd om na te denken.

Als er nog enkele vingers omhoog zijn,

mag uiteindelijk Laura zijn zin zeggen.

"Ik mag in de winkel een nieuwe jurk passen".

"Nee", zegt de juf. "Niet goed."

"Welk was jouw zin, Patrick?"

"Om de weten of die broek goed is, moet ik de broek eerst passen."

"Nee," zegt de juf. "Jammer."

"Lieve?"

"Pasen is een heel fijn feest".

"Heel goed", zegt de juf.

Er staat "Pasen" en dan lees je dat woord "Paaaaaaaa-sen".

Als je het woord "passen" wil schrijven

moet je twee keer een 's' schrijven.

“Juf?”

“Ja, Peter, wat is er?”

“Waarom is Pasen een heel fijn feest?”

“Wie weet het”, vraagt de juf.

Weer gaan er vingers de lucht in.

“Ja Marieke.”

“Omdat we met Pasen paaseieren mogen zoeken.”

“Ja Els?”

“De paashaas heeft die paaseieren geverfd.”

“Denk je dat? Ja Bert?”

“De klokken hebben die eieren gestrooid.”

“Welke klokken dan?”

Zo gaat dat nog een hele tijd door.

Eigenlijk weten ze in die klas nu echt niet wat Pasen is.

Weet jij het?

Echt?

Proficiat.

Wat weet je dan?

Dat het graf leeg was?

Dat Jezus opgestaan is?

Goed zo!

Pasen... Jezus leeft !

© Tonny Appermont

257 Hemelvaart

Voor de discipelen was het wel een bijzondere tijd,
zo vlak na het paasfeest.

Jezus was eerst gestorven, op een manier die echt niet leuk was.

“Kruisig Hem, kruisig Hem!”

Heel akelig, dat ze je vals beschuldigen.

Jezus wist dat het zou gebeuren.

Jezus wist dat Hij moest lijden.

Maar Hij deed het voor jou en mij.

En Jezus wist ook dat ze Hem in een graf zouden leggen.

In een mooi nieuw graf.

Maar dat graf had Jezus niet zo lang nodig.

Want Hij stond op uit dat graf.

Dat deed Hij die zondagmorgen.

Wij vieren dan Pasen.

Jezus leeft!

Na zijn dood verscheen Jezus aan zijn discipelen.

Telkens weer.

Veertig dagen lang.

Hij verscheen ook aan andere mensen.

Een keer aan meer dan 500 tegelijk.

Maar na 40 dagen was het welletjes.

Tijd op terug naar de hemel te gaan.

Terug naar Zijn Vader in de hemel.
En dat gebeurde op een heel bijzondere manier.
Op een bijzondere berg.
Dicht bij Jeruzalem.
Die berg heet “Olijfberg”.
Jezus ging met zijn discipelen naar de Olijfberg.
Hij sprak een laatste maal met zijn discipelen.
De discipelen moesten wachten op de Heilige Geest.
Nog eventjes geduld.
En dan mochten de discipelen beginnen aan hun mooie werk.
Ze mochten aan iedereen vertellen over de Here Jezus.
Maar wacht eerst op de Heilige Geest.
Hij zal je helpen om niet bang te zijn.
Hij zal je helpen om te spreken.
En toen ging Jezus de lucht in.
Hemelvaart.
En op die berg zal Jezus later ook weer terug komen.
Dat heet “wederkomst”.
Het is nog niet gebeurd.
Je vindt het verhaal in Handelingen hoofdstuk 1.
Niet vergeten:
het feest van Hemelvaart is 40 dagen na Pasen.

© Tonny Appermont

258 Pinksteren

Pinksteren heeft alles te maken met het Joodse “oogstfeest”.

En het heeft ook te maken met het getal 50.

Om dat allemaal te verstaan, moet je Grieks kennen.

Ik denk niet dat je het getal 50 in het Grieks kent.

En het woord “Pinksteren” ken je ook niet in het Grieks.

In het Grieks lijken die twee woorden erg op elkaar.

Je snapt het natuurlijk al:

Pinksteren komt 50 dagen na Pasen.

Op dat bijzondere Pinksterfeest, 2000 jaar geleden,

kwamen er heel veel mensen naar de tempel.

Die mensen kwamen van overal.

Ze spraken verschillende talen.

De tempel lag in Jeruzalem.

Nu bestaat die tempel niet meer.

Er is alleen nog een muur van over.

De Klaagmuur.

En misschien vraag jij je af:

waarom bouwen de Joden dan geen nieuwe tempel?

Goede vraag!

Het kan niet.

Want er staat op die plaats een moskee.

En die moskee afbreken, dat gaan de moslims niet doen.

Dus geen tempel op de tempelberg.
Wat er daar gebeurde 2000 jaar geleden?
Zoek het maar op in de Bijbel.
Het staat in Handelingen hoofdstuk 2.
Of in een kinderbijbel.
Het gaat over de “uitstorting van de Heilige Geest”.
Over een rare wind en vurige tongen.
En 3000 mensen kwamen tot geloof.
Ze gaven hun hart aan de Here Jezus.
Geen makkelijk verhaal.
Maar wel een mooi verhaal.

© Tonny Appermont

259 Conferentie

Bijna honderd PEGO-leerkrachten bij elkaar.
Dat is heel erg leuk voor die leerkrachten.
Want die leerkrachten werken op heel veel scholen.
Maar in een school heb je maar één PEGO-leerkracht.
De leerkrachten komen elkaar dus niet tegen op school.
Maar wel op de conferentie.
En op de conferentie spreken de leerkrachten met elkaar.
En ze leren nieuwe dingen.
Want ze willen altijd maar beter lesgeven.

Ze willen graag dat de PEGO-les leuk is voor de kinderen.

Maar ook dat de kinderen veel leren.

Wie de PEGO-leerkrachten zijn?

Het zijn allemaal leerkrachten die christen zijn.

Ze houden van de Here God.

Ze houden van de Here Jezus.

Ze vinden het fijn om de kinderen te vertellen uit die mooie Bijbel.

Ze willen graag dat kinderen op een fijne manier gaan leven.

Ze geven godsdienstles in de school.

Zit jij ook in de PEGO-les?

Super.

Krijg je geen PEGO-les en wil je hier ook voor kiezen?

Vraag het aan papa en mama.

Die kunnen het vragen aan de directeur van de school.

© Tonny Appermont

260 Spanje

Al in Spanje geweest?

Ik denk dat je niet te voet naar Spanje bent gegaan.

Want Spanje ligt heel ver van België.

Met de auto lukt het wel.

Alhoewel... je moet een heel eind rijden!

Minstens één hele dag van 's morgens tot 's avonds.

Het gaat rapper met het vliegtuig.

Twee uur vliegen en hupsakee...

Je kunt uitstappen in Barcelona of in Valencia.

Of in Madrid.

Olé.

Waarom de mensen naar Spanje gaan?

Het is er warm.

Het is er mooi.

Het is er anders dan bij ons.

Je kunt er lekker eten.

Je vindt er leuke dingen op de markt en in de winkel.

Een keer weg zijn thuis.

Als je naar Spanje reist, ben je een toerist.

In Spanje zien ze de toeristen graag komen.

Want de toeristen hebben centjes bij.

Die centjes zijn nodig om het hotel te betalen.

Die centjes zijn nodig om dingen te kopen.

Die centjes zijn nodig om de camping te betalen.

De toeristen genieten van de zee in Spanje.

De toeristen genieten van de bergen in Spanje.

De toeristen genieten van de mooie natuur in Spanje.

En toeristen genieten van de Spanjaarden.

Wist je dat er in Spanje ook christenen wonen?

Als wij in Spanje komen, gaan we 's zondags naar de eredienst.

We verstaan natuurlijk niet veel.

Maar we genieten van onze Spaanse broeders en zusters.

En we genieten van hun samenzang.

En we genieten van hun enthousiasme.

En we genieten van hun gebeden.

Ze lezen uit de Spaanse Bijbel.

En de preek is in het Spaans.

Neen, wij verstaan niet veel.

Wie het wel verstaat?

De Here God zelf.

Hij verstaat ieder woord.

Hij vindt het fijn dat er in elk land christenen zijn,

die Hem groot maken, die Hem eren,

die Hem willen dienen, die kinderen van Hem willen zijn.

Als je ooit zelf naar Spanje reist,

geniet er dan maar van!

't Is de moeite waard.

Olé!

© Tonny Appermont

261 Trimsalon

In onze straat opent er binnenkort een trimsalon.

Weet jij wat dat is?

Een kapsalon voor honden.

Maar ze noemen het natuurlijk niet “kapsalon”.

Dan zouden de vrouwen erheen gaan.

Om hun haar te laten knippen.

Of een ander kleurtje te geven.

En ook mannen zouden erheen gaan.

Neen honden gaan niet naar een kapsalon.

Ze gaan naar een trimsalon.

Een trimsalon voor honden dus.

Een mevrouw in onze buurt heeft haar diploma gehaald.

Het diploma “hondentrimster”.

Nu kan ze de honden van de mensen gaan verzorgen.

Honden een bad geven, de klitten eruit halen, honden bijknippen.

Best veel werk!

Een mens gaat naar de kapper.

De kapper hoeft alleen de bovenkant van je hoofd te knippen.

Maar een hond heeft haar aan alle kanten.

Hoe groter de hond, hoe meer werk.

Hoe langer de haren, hoe meer werk.

Onze Bobby moet ook regelmatig naar het trimsalon.

Als hij klaar is, hebben we een “nieuwe” hond:

een mooie hond.

Het lijkt dat hij een nieuw kostuum heeft gekregen:

een mooi wit kostuum.

Alles wit, zelfs de schoentjes zijn wit.

Alleen de oogjes en het neusje.

Dat zijn drie zwarte bolletjes in een lief kopje.

Twee kleine: dat zijn de oogjes.

Een grote met twee gaatjes: dat is het neusje.

Leuk dat de Here God de dieren zo mooi heeft gemaakt.

En wij mogen van die dieren genieten.

Maar we moeten er ook goed voor zorgen.

Dat heet “zorg voor de schepping”.

Ik doe er ook aan mee.

Wil jij later ook een hond?

Prima, maar dan moet je goed voor die hond zorgen!

© Tonny Appermont